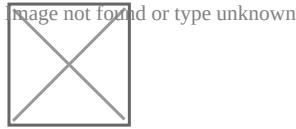

«Να σαρκώσουμε το Λόγο στη ζωή μας» (Μητροπολίτης Μπουένος Άιρες και πάσης Αργεντινής, Σιλουανός)

/ [Πεμπτουσία](#)

Μήνυμα για τη Γέννηση του Σωτήρα μας

Ιησού Χριστού

Του Σεβασμιωτάτου

Μητροπολίτη Μπουένος Άιρες και πάσης Αργεντινής

κ. Σ ι λ ο υ α ν ο ύ

«Πυρ στη βάτο»·

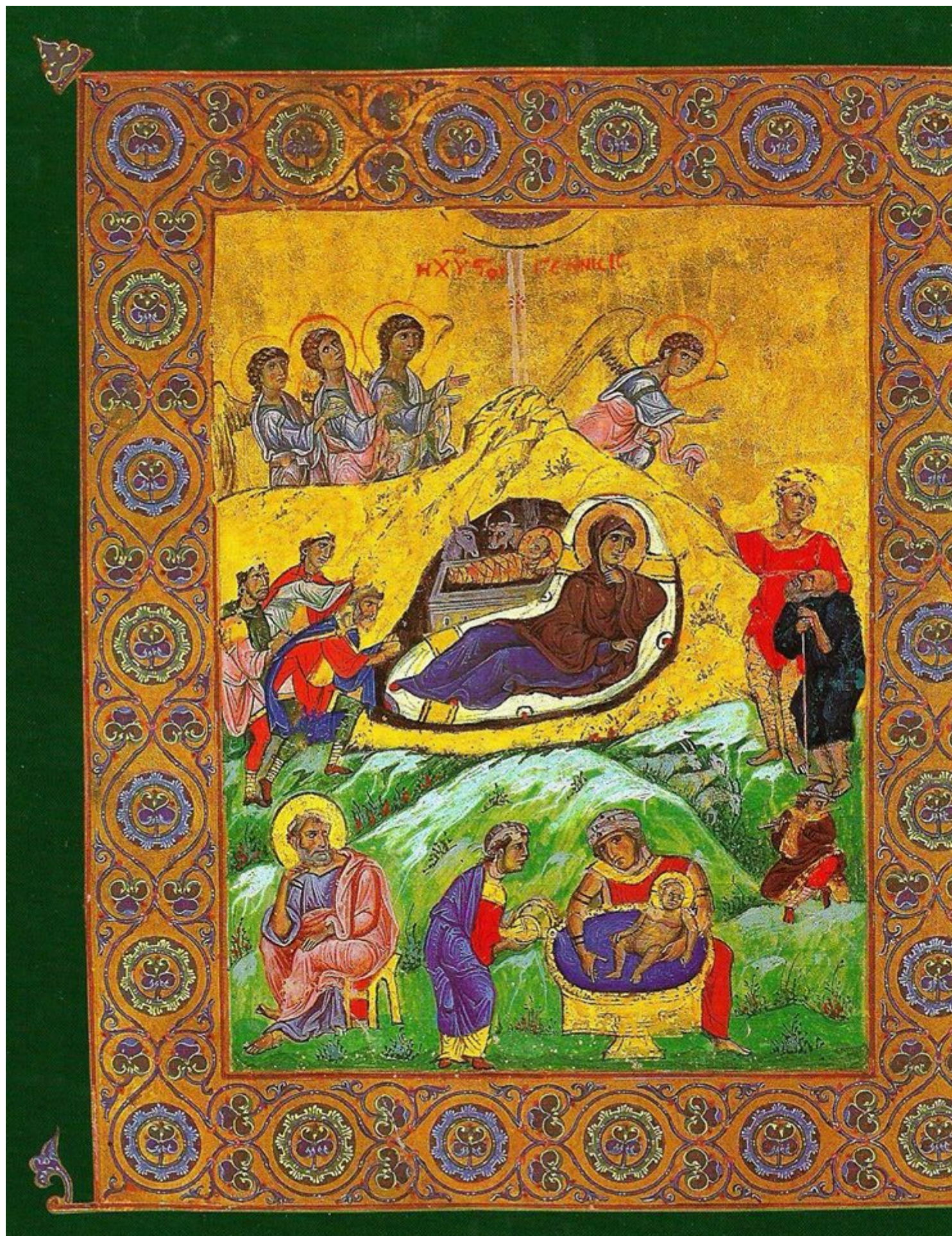
Ο Λόγος Του γίνεται δικός μας, και ο λόγος μας γίνεται δικός Του

«Ἐγγύς σου τὸ ρῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου

καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου» (Ρωμ. 10, 8 και Δευτ. 30, 14)

Αυτό που περισσότερα μας εκπλήσσει στην ενσάρκωση του Λόγου είναι πως ο Δημιουργός έχει εκμηδενίσει την απόσταση που Τον χωρίζει από εμάς, τα πλάσματά Του. Όχι μόνο παίρνει τη φύση μας για να μας σώσει, ή μας μιλά προκειμένου να Τον γνωρίζουμε και να πιστέψουμε σ' Αυτόν, ή μας δίνει το σώμα Του και το αίμα Του προκειμένου να ενωθεί μαζί μας, αλλά κατάφερε κάτι μεγαλύτερο. Μας δίνει να βιώσουμε την εμπειρία της χρήσης του λόγου, μια εμπειρία που χαρακτηρίζει αποκλειστικά τα λογικά όντα, για να μάθουμε να μειώσουμε, κι εμείς με τη σειρά μας, την απόσταση που μας χωρίζει απ' Αυτόν. Έτσι, ο Λόγος θα ενσαρκώνεται στη ζωή μας, θα γίνουμε «ηχείο» του Λόγου, φορείς και οι απόστολοί του. Με τον τρόπο αυτόν, ανοίγει μπροστά μας έναν απίστευτο ορίζοντα: ο Λόγος Του γίνεται δικός μας, και ο λόγος μας γίνεται δικός Του.

Πράγματι, μόνον όταν ένα νήπιο μαθαίνει τη χρήση του λόγου, αρχίζει να διαφοροποιείται από τη μητέρα του. Την ξεχωρίζει πια σαν πρόσωπο μοναδικό, αυτόνομο και ανεξάρτητο, και όχι ως μία προέκταση της ύπαρξής του, καθώς την «καταναλώνει» κατά τη διάρκεια του θηλασμού. Σε μία πνευματική προέκταση αυτής της εμπειρίας, ο νους του ανοίγεται για να απευθυνθεί στο Θεό διαμέσου της προσευχής. Μαθαίνει τη γλώσσα Του με την ανάγνωση του Λόγου του, και ανάλογα με την αφομοίωσή του, διαμορφώνονται η θέλησή του, η συνείδησή του και ο νους του. Ένας τέτοιος άνθρωπος γίνεται ο «καινός άνθρωπος» (Εφ. 4, 24) για τον οποίο μίλησε ο Απόστολος Παύλος, που φέρει τα «στίγματα» του Λόγου στη ζωή του (Γαλ. 6, 17). Γίνεται ακόμη «ποιητής» του λόγου (Ιακ. 1,22), «κινείται» υπό το φως Του και κατά την έμπνευσή Του (Πρ. 17, 28), υπολογιζόμενος ως «πιστός» απ' Αυτόν (1 Τιμ. 1, 12), και τέλος, γίνεται, δια του λόγου του, ένας μεσίτης για όλους μας και «παράκλητος» εν τω Λόγω προς τον Πατέρα (1 Ιω. 2, 1).

Αυτή η σημασία των Χριστουγέννων οφείλεται στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλεπίου, κ. Παύλο, απαχθέντα από τη 22α Απριλίου του 2013, ο οποίος την αναπτύσσει στο βιβλίο του «Πυρ στη βάτος» (που αναφέρεται στη φλεγόμενη και μη καιόμενη βάτο του χωρίου Έξ. 3, 2), και τη συνοψίζει μ' αυτόν τον τίτλο. Σ' αυτό το έργο, μας οδηγεί στο μυστήριο της ενσάρκωσης του Λόγου στη δική του ζωή καθώς και στη δική μας. Αν και ο ίδιος εξακολουθεί να εκτελεί τη «μοναδική εκκλησιαστική αποστολή του», αλλά ο λόγος του φτάνει σ'εμάς , σαν να είναι μέσω ενός πέπλου, δηλαδή του πέπλου του λόγου που απλώνεται πάνω στο Λόγο. Στην άοκνη και συνεχή του διακονία του Λόγου, μας προσκαλεί να γινόμαστε διαρκώς συμμετοχοί του στην εμπειρία αυτή: «Έγγύς σου τὸ ρῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου» (Ρωμ. 10, 8 και Δευτ. 30, 14).

Διατελώντας εν τω ενσαρκωμένω Λόγω, ζητώ ευγενώς να προφέρετε το λόγο της προσευχής σας για μένα και για εκείνους οι οποίοι, μαζί μου, εμμένουν στην προσευχή και στη διακονία του λόγου καθώς και εξυπηρετούν τα τραπέζια (Πρ. 6, 2-4), έτσι ώστε να συνεχίσει να φλέγεται η «βάτος» μας, προκειμένου να διακονήσουμε επάξια το μυστήριο της «κυοφορίας» του Λόγου «στα στόματα και στις καρδιές» των συνανθρώπων μας.

Ο Μπουένος Άιρες και πάσης Αργεντινής
του Πατριαρχείου Αντιοχείας

† Σ ι λ ο υ α ν ό ς